

Astăzi, Sâmbătă, 8 Februarie, 2025

Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat; Sf. Proroc Zaharia

2 Timotei 2

¹¹ Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă împreună cu El am murit, împreună cu El vom și via¹;

¹² dacă răbdăm, împreună cu El vom și împărați; dacă-L tăgăduim, și El ne va tăgădui;

¹³ dacă nu-I suntem credincioși, El ne rămâne credincios – fiindcă El nu Se poate tăgădui pe Sine.

¹⁴ Amintește-le acestelucruri, conjură-i înaintea lui Dumnezeu să nu se ia la certuri pentru cuvinte; ele la nimic nu slujesc, ci la surparea celor ce ascultă.

¹⁵ Străduiește-te să te arăți în fața lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care nu are de ce să se rușineze, drept învățând cuvântul adevărului.

¹⁶ Iar de deșartele vorbiri lumești ferește-te, căci [cei ce le fac] vor împinge tot mai mult spre necre-

¹Vechi, frumos și cuprinzător cuvânt românesc: a via = a trăi permanent; a vieții în durată; a fi viu în eternitate. Această frază, împreună cu cele din următoarele două versete (12-13) au în original o structură ritmică, de unde supoziția că fragmentul intrase deja în imnografia liturgică a vremii.

dintă;

¹⁷ cuvântul lor va roade ca o can-grenă. Dintre ei sunt Imeneu și Filet,

¹⁸ care s'au rătăcit de la adevăr zicând că învierea s'a și petrecut, și răstoarnă credința unora.

¹⁹ Însă temelia cea tare a lui Dumnezeu stă neclintită, având pece-tea aceasta: **Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai Săi; și: Să se depărteze de la nedreptate oricine cheamă numele Domnului.**

Luca 18

² zicând: „Într'o cetate era un ju-decător care de Dumnezeu nu se temea și de om nu se rușina.

³ Și în cetatea aceea era și o văduvă și venea la el, zicând: Fă-mi dreptate asupra potrivnicului meu!...

⁴ Și pentru o vreme n'a vrut; dar după aceea și-a zis în sine: deși de Dumnezeu nu mă tem și de om nu mă rușinez,

⁵ totuși, fiindcă văduva aceasta nu-mi dă pace, îi voi face dreptate, ca să nu vină să mă necăjească la nesfârșit”.

6 Și a zis Domnul: „Auziți voi ce spune judecătorul cel nedrept?”

7 Dar oare Dumnezeu nu le va face dreptate aleșilor Săi care strigă spre El ziua și noaptea, El, Care rabdă'ndelung pentru ei?

8 Vă spun Eu vouă că degrab le va face dreptate. Dar Fiul Omului, când va veni, va găsi El oare credință pe pământ?”²

Tâlcuire

Pentru a face să se în-
tipărească mai bine
în suflete adevă-
rul potrivit căru-
ia „trebuie puru-
rea să ne rugăm
și să nu deznădăj-
duim” și să continuăm

a ne ruga, Domnul a rostit pilda cu judecătorul care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina dar a împlinit până la urmă cererea văduvei nu pentru că s-ar fi temut de Dumnezeu și s-ar fi rușinat de oameni, ci numai și numai pentru că văduva aceea nu-i dădea pace. Așadar, dacă un astfel de om împietrit nu a putut să facă față unei cereri stăruitoare,

oare Dumnezeu, Care este Iubitor de oameni și Mult-Milostiv nu va împlini cererea stăruitoare, înălțată cu lacrimi și inimă înfrântă către Dânsul?! Iată răspunsul la întrebarea: „de ce se întâmplă așa de des că rugăciunile noastre nu sunt ascultate?”. Nu sunt ascultate pentru că înălțăm către Dumnezeu cererile noastre fără osârdie, parcă într-o doară, și rugându-ne o dată acum, mâine așteptăm împlinirea cererii noastre, nedorind să ne ostenim și să ne omorâm cu firea la rugăciune. Iată că rugăciunea noastră nu este auzită și împlinită pentru că noi înșine nu împlinim așa cum se cuvine legea rugăciunii: stăruința cu nădejde și osârdie.³

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.